

ideig konferált. Tizenegy órakor Schönbrunnban volt a királynál kihallgatáson, amely egy órát vett igénybe. A miniszterelnök este visszautazott Budapestre.

Prága, november 6.

A cseh tartománygyűlés német képviselőinek szövetsége és a német-cseh reichsratbeli képviselők egyesülése tegnap közös gyűlést tartott, amelyen egyhangulag elfogadták azt a határozatot, hogy a gyűlés a császárhoz és a birodalomhoz való hűségének ismételt kifejezése mellett a szövetséges hadseregek katonáit üdvözi és bámulatát fejezi ki a népek és a magatartásán, amely nagy áldozatkészséggel és szilárdan viseli a frontmögötti élet háborus terheit. Csehország német részének képviselői erős elhatározással fognak közreműködni az ország népének rendíthetetlen kitartásában, amíg a tartós és biztos béke be nem következik.

Bajok a közélémezés körül

A főváros tanácsa szerdán délután jelentést tesz a törvényhatósági bizottság közgyűlésének Budapest háborus élelmezéséről. Elmondja, hogy mit tett eddig és mit szeretne tenni a jövőben a publikumnak élelemmel való ellátása érdekében. Megtudjuk a jelentésből, hogy milyen a főváros jelenlegi élelmezési késztsége és milyen élelmiszerkészletek fölt fog rendelkezni az eljövendő hónapokban. Ez a jelentés tulajdonképpen nagyon szomorú képet fest a jövőről. A tanács jelentése bevezetésében hangsúlyozza, hogy a közélémezés jelenlegi viszonyairól azért számol be, hogy „az eljövendő nehéz időknek a főváros minden tényezője, a hatóság épp úgy, miként a közönség is, teljesen felkészülten nézzen elébe, senkit a várható súlyos helyzet váratlanul ne érjen, mert így remélhető, hogy a megpróbáltatások napjait a főváros öntudatosan és könnyebben fogja elviselni, mint hogyha a főváros közönségét a téli, de különösen a jövő tavaszi évszak súlyos hónapjai váratlanul vagy meglepésszerűen érnék.

Jelentésében hangsúlyozza a főváros tanácsa, hogy a mai európai jelentőségű gazdasági bajok és nehézségek közepette e bajokon a helyi önkormányzat eszközeivel segíteni nem tud. A főváros ma tulajdonképpen egyszerű elosztó szerve a kormányhatóságnak. A főváros ma saját jogán és a maga elhatározásából nem vásárolhat élelmiszerkészleteket, mint ahogy ezt a háboru első idejében tette, a szabad invenciónak e tekintetben ma nincsen tere, ennél fogva a fővárostól e téren nem lehet rendkívüli akciókat várni. Viszont — mint a jelentésből kitetszik — a kormánynak nincsen szétosztási programja. A főváros nem tudja megkapni azt, amit kíván és ezért nem vállalhat felelősséget azért, ami el fog következni.

Javaslatok

A tanács a következő javaslatokat teszi a közgyűlésnek:

1. Méltóztassék a népelelmező bizottság és tanács jelentését, valamint azokat az intézkedéseket, amelyeket az egyes cikkek könnyebb beszerzése és szétosztása, valamint árának szabályozása iránt a tanács a népelelmező bizottsággal egyetértően tett, jóváhagyóan tudomásul venni. 2. Méltóztassék a kormányhoz felterjesztést intézni aziránt, hogy a) az eddiginél erőlyesebb intézkedéseket tegyen arra nézve, hogy az országban levő gabona- és lisztkészletek felkutatásának és a főváros lakossága részére a termésév végéig szükséges lisztmennyiség okvetlenül biztosítottassék; b) a zsirellátás terén országszerte tapasztalható rendszertelenséget és árfelhajtást az egész ország sertésállományának államhatósági igénybevétele útján szüntesse meg és különösen a városok, legfőképpen pedig a főváros lakosságának zsirellátását biztosítsa azáltal, hogy a főváros fogyasztására megfelelő sertés-mennyiséget biztosítson; c) ehhez képest a leg-erélyesebb rendszabályokat léptesse életbe arra nézve, hogy amíg az ország belfogyasztásának szüksége biztosítva nincsen, mindaddig hazai sertéseket és sertéstermékeket Ausztriába kiszállítani egyáltalán ne lehessen; d) a budapesti zsirjegyrendszer életbeléptetéséhez a tanács által kérelmezett feltételek teljesítése mellett, sürgősen járuljon hozzá; e) a főváros saját sertésüzemelési

Equidejelen azonban nyomatékosan követelik a szükséges előkészületek megevesét arra nézve, hogy a háboru végén a politikai életben rendezett viszonyok álljanak be, hogy eleget tudjanak tenni a rájuk váró óriási feladatoknak, mire nézve a csehországi németeknek népi fejlődésüknek évek óta követelt biztosítékait ismét előtérbe kell állítaniok. A határozat azután mint nagy hátrányról emlékszik meg Ausztria parlamenti életének a háboru kezdete óta való szüneteléséről, mert a háborus gazdaságnak rendkívül fontos és mélyreható rendszabályait szigoruan kellene ellenőrizni s mert a kitartáshoz való akaratot és lehetőséget azzal kellene előmozdítani a népben, hogy az erkölcsi erejében és önállóságában való bizodalmit erősítik, aminek a népképviselet az egyetlen kifejezője. De szükséges lenne Ausztria parlamenti életének folytonossága azért is, mert Magyarországhoz való viszonyunkat csak a 67-es kiegyezés alapján, alkotmányos módon lehet fenntartani.

akciójának fenntartásához és lebonyolításához szükséges takarmánymennyiséget mielőbb és okvetetlenül engedélyezze; f) az ország burgonya-terméséből a főváros fogyasztásának szükségletét engedje át e ennek folytatolagos felhozatalát feltétlenül biztosítsa és ezzel kapcsolatban a szeszifőzőket és keményítőgyárakat a közélémezés rovására való burgonyavásárlástól tiltsa el; g) a tejárakat országosan szabályozza, a tejgazdaságok takarmányszükségletét biztosítsa, a termelőhelyeken való teifogyasztást szabályozza, a vaj és e cikkek legmagasabb árait állapítsa meg, gondoskodik a tehénállomány felújításának és a külföldi tehénimportnak országos és egységes irányításáról és általában a tej termelésének, feldolgozásának, forgalmának és fogyasztásának az egész országra kiható egységes rendezéséről; h) a lakosság babszükségletéről a tanács által kérelmezett mennyiségben és módon sürgősen gondoskodik; i) a cukorjegyrendszer életbeléptetéséhez a tanács által bejelentett módozatok és a szükséges cukormennyiségnek a főváros részére leendő átengedése mellett járuljon hozzá; j) a tojáskivitel a változott viszonyoknak megfelelő korlátozás mellett akként szabályozza, hogy a belföldi szükséglet keretében a főváros fogyasztása indokolt áron és mennyiségileg, kielégítő módon biztosítható legyen; k) a budapesti állatállomány részére már engedélyezett zsirmennyiségben felül még okvetlenül szükséges pótcikkeket kellő mennyiségben bocsássa a főváros rendelkezésére; l) a szappan gyártását, egységes minőségét, árát és forgalombahozatalát a tanács idevonatkozó felterjesztésai értelmében országosan szabályozza. 3. Méltóztassék a tanácsnak felhatalmazást adni arra, hogy a főváros a téli és tavaszi burgonyaszükségletére mintegy 5000 vagon burgonyát megvásárolhasson és erre a célra az 1915. évi 294. kgy. számú közgyűlési határozattal a háborus élelmezési célokra engedélyezett 22 millió koronán felül a kölcsönpénzek terhére további 10 (tíz) millió koronát megfelelő kamattérítés mellett felhasználhasson. 4. Méltóztassék felterjesztést intézni úgy a m. kir. kormányhoz, mint a cs. és kir. hadügyminiszter urhoz, nemkülönben a hadsereg főparancsnoksághoz aziránt, hogy a fővárosi lakosság szükségletének megfelelő mennyiségű tüzelőfa és fűtőszén rendszeres és folytonos felszállítása kivételes intézkedésekkel biztosítottassék. Miről a tanács jegyzőkönyvi kivonaton, a miniszterelnök ur. az illetékes miniszter urak és hadsereg főparancsnokság, valamint az országos közélémezési hivatal felterjesztésileg értesítettnek.

Liszt és kenyér

A jelentés elsősorban a liszttel és kenyérral való ellátás dolgával foglalkozik. Elmondja, hogy a júniusi kormányrendelet szerint az új termésévben a főváros gabona helyett lisztet kap és ezt a Haditermény Rt. fogja a főváros részére kiutalni. A főváros tanácsa Budapest közönségének szükségletét 863 vagon lisztben kérte megállapítani. Végül pedig megállapítja, hogy a lakosság a liszt-szükségletét ezébben eddigelé fennakadás nélkül kielégíthette és tekintettel a jelenlegi lisztkészletekre, amelyek a főváros szükségletét körülbelül hat hétre fedezik, egyelőre a liszt-szükséglet biztosítottnak tekinthető.

Nem mulasztathatjuk el ezt az alkalmat, hogy rá ne mutassunk arra az eshetőségre, hogy a főváros lisztellátásában az eddiginél nehezebb

viszonyok következhetnek be.

Hus- és zsirfélék

Ezután a hus- és a zsirfogyasztásról számol be a jelentés. A külföldi élő állat és hus rendszeres behozatalát, melylyel az elmúlt évben sikeresen lehetett a helybeli piac kínálatát növelni és a husárak kialakulására befolyást gyakorolni, ez évi május hó végéig teljesen be kellett szüntetni, részint mert a semleges államok minduntalan elrendelt kiviteli tilalmai és a szállítási nehézségek következtében a szállítás szerfölött kockázatos volt, részint pedig mert a külföldi pénzek megdrágulása következtében a behozott hus a hazai hussal többé már nem versenyezhetett. A husáraknak folytonos emelkedésével arányosan a polgári lakosságnak különösen a marhahusfogyasztástól mindjobban való tartózkodása volt észlelhető. A háborut megelőzőleg a főváros kilenc hónap alatt mintegy 70.000 darab marha húsát fogyasztotta; a múlt év első kilenc hónapjában ez a fogyasztás 39.000 darabra, a f. év hasonló időszakában pedig mintegy 20.000 darabra csökkent. A lakosságnak a husfogyasztástól való tartózkodása — ha nem is ily nagy mértékben, — az egyéb húsféleknél is tapasztalható volt, minek következtében a polgári lakosság husigényei a megcsappant állatfelhajtások és vágások dacára kielégíthetők voltak és csupán a sertésüzemelés terén mutatkoztak időkint, azonban mindenkor csak rövidebb ideig tartó hiányok.

A főváros az 1914-ben megkezdett marhahizlaltást ez évben is folytatta. Eddig 3213 darab marha állott rendelkezésre.

Ezután ismerteti a jelentés a zsirügy egész fejleményét és végül megemlíti, hogy az egyre növekvő zsirhiány gyökeres orvoslása céljából a tanács a zsirjegyrendszer életbeléptetését határozta el, melynek keretében legalább a minimális zsirmennyiség lenne biztosítva és könnyen hozzáférhetővé téve. A zsirügy életbeléptetésére vonatkozó felterjesztésére a tanács mindeztéig nem kapott választ a kereskedelmi és a belügyminisztertől.

Azután a sertésüzemelési akcióval foglalkozik a jelentés és megállapítja, hogy az 1916—17. gazdasági évben a jövő őszi és téli, nemkülönben az 1918. évi tavaszi zsirszükséglet biztosítására feltétlenül szükséges volna újabb hizlaltási akciót szervezni és erre a célra mintegy 30.000 darab sertést már most folytatolagosan beállítani. Ezt már eddig is folyamatba tették volna, ha az ehhez szükséges takarmány folytatolagosan rendelkezésükre állana, vagy legalább biztatást kaptak volna a kormánytól, hogy biztosan rendelkezésükre bocsátják. Terüket a kormánynak be is jelentették és erre a célra a kereskedelmiügyi minisztertől még augusztus 2-án 80.000 mm. árpa és 100.000 mm. tengeri kiutalását kérték. Minthogy azonban kérésükre nézve a kormánytól idáig biztatást nem kaptak, ennél fogva ennek a főváros lakosságára nézve annyira vitás jelentőségű akciónak megindítása egyelőre problematikus.

A burgonya

A burgonya körül is bajok vannak és a főváros burgonyaszükségletét csak részben és csak folytonos küzdelemmel lehetett eddig úgy ahogy biztosítani. A rossz termés, a forgalmi nehézségek és egyéb okok következtében az, hogy akkor, amikorra a főváros havonkénti burgonyaszükséglete (fejenként és naponként minimálisan 0.33 kg.-ot számítva) átlag ezer vagon, szeptemberben ennek a mennyiségnek csak mintegy fele: 517 vagon, október havában pedig 508 vagon érkezett be, úgy hogy napi 33 vagon helyett szeptember havában naponta átlag csak 17 vagon, október havában pedig csak 16 vagon állott rendelkezésre. E hiánynos napi ellátás mellett természetesen nem állhatott eddig a főváros módjában az, hogy a téli hideg hónapokra bármit is tartalékolhatott volna; pedig kétségen kívül számolnunk kell azzal a lehetőséggel, hogy a fagyok beálltával esetleg két téli hónapban a burgonyát nem hozhatnák fel a fővárosba, ennél fogva még az erősebb fagyok beállta előtt — a napi szükségleten felül — mintegy 2000 vagon burgonyának felhozatala és elraktározása mutatkozik kívánatosnak, sőt szükségesnek. További baj fenyeget a tekintetben, hogy a tavaszi hónapokban a burgonya-készletek elérhetőleg annyi mecsökkennek, hogy a burgonyának tavasszal történő beszerzése legnagyobb mértékben bizonytalan lesz. Ily körülmények között feltétlenül indokoltnak mutatkozik, hogy a főváros a tavaszi 3 havi burgonyaszükségletét — tehát mintegy 3000 vaggont — még ez évben és pedig mielőbb tényleges megvásárlás útján biztosítsa és e megvásárolt készleteket télen át az eladó veremnél el is gondozná. Ilyen módon már ezer vagon krumplit költött le a főváros. Eszerint 5000 vagon (télire 2000, tavaszra 3000 vagon) burgonyának előzetes beszerzéséről szükséges gondoskodni. Ennek a nagy burgonyamennyiségnek

költsége, vagononként 2000 koronát számítva, tízmillió koronát tesz ki. A jelentés megemlíti, hogy a hadvezetőség Orosz-Lengyelország burgonya-terméséből ezer vagon burgonya kiutalását engedélyezte a főváros részére. A helyzet — mondja a jelentés, — mindennek dacára ma még olyan, hogy nem tekinthetjük biztosítottak azt, vajjon a téli tartalékolásra szükséges 2000 vagon és a tavaszi szükségletre igényelt 3000 vagon burgonya idejében ténylegesen beszerezhető és felhozható lesz-e.

A tej

A főváros lakosságának tejjel való ellátása körül is fokozódtak a nehézségek. A tej ára egyre emelkedik és egyre kisebb lesz a teifelhozatal. A tejhány csökkenése céljából a főváros egy nagy gazdasággal megállapodott, hogy az uradalom 400 hollandi tehent hoz be, teigazdaságot létesít és a tejet a főváros rendelkezésére bocsátja. Megemlékezik a jelentés a tejgazdálkodási rendszerről és bejelenti, hogy a tejelosztás iránváltása és egyenletessé való tétele céljából központi tejhivatalt állít fel. Megemlékezik a jelentés arról is, hogy a Budapesti Központi Tejcarnok Szövetkezet fő-résztvényese lett.

A bab és a rizs

A főváros 1915 év őszén 256 vagon babot szerzett be és azt a múlt év folyamán, december eleje óta babjegyek ellenében, majd május óta jegyek nélkül bocsátotta áruba. Ebben az időben ugyanis a közönség csak részben vette igénybe a fővárosi babját, mert a kereskedelmi forgalomban még jelentékeny mennyiségű más babkészletek is kerültek áruba. Az idejű babtermés azonban nem volt kielégítő és szeptember 16-án az idejű babtermésből a főváros szükséglete céljára 1200 vagon kiutalását kérte, mert egymillió lakó részére havonként és személyenként, egy kilogramm babfogyasztást vett alapul. A Haditermény Részvénytársaság a főváros részére az 1200 vagon helyett ki is utalt 50 vagon babot, de ennek alig a felét kapta meg eddig a főváros. Minthogy azonban a fogyasztóközönség nehéz helyzete közepette a bab nélkülvé napról-napra érezhetőbbé vált, a tanács elhatározta, hogy addig is, amíg a kormány az idejű babtermésből a megfelelő szükségleti mennyiséget kiutalja, a múlt évről megtakarításként megmaradt babkészletét, mintegy 70 vagon, a magánháztartások részére október 1-étől kezdve jegyek ellenében forgalomba bocsátja. A személyenkénti havi rációt egyelőre 1/2 kg. babban állapították meg.

A rizskészletét a főváros részben még 1914. őszén a belföldi készletekből, részben pedig azóta, külföldön szerezte be, aszerint, amint a behozatal lehetséges volt. Ezt a rizskészletet, amely összesen 197 vagon volt, a főváros a múlt évi december óta rizsjegyek ellenében hozta forgalomba. Egy személy egy hónapban a rizsjegy ellenében 1/4 kg. rizst vásárolhatott. Az árusítás a babéhoz hasonló módon történt. Augusztus 1-én a közönség rizs árusítását takarékosági szempontból ideiglenesen beszüntették és a megmaradt készletet jövő év elején fogják ismét jegyek ellenében a közönség részére forgalomba hozni.

A cukor, tojás

A cukormizériákat a tanács a cukorjegyek kibocsátásával akarja megszüntetni. Eddig azonban minden törekvése hiábavaló volt, hogy a cukorkészletek egyenletes és igazságos elosztása cukorjegyek útján történjék. Egyébként október közepéig 152 vagonra való cukorkészlet volt a fővárosnak. Ebből kiadtak 116 vagon. Maradt 36 vagon, melynek fele a főváros által élelmezett 70 kórház szükségletének biztosítására szükséges.

A tojás is folyton drágul. A főváros, számítva az őszi és téli évszakra bekövetkezendő tojáshiányra és rendkívüli tojásárakra, ez év nyarán, miként azt már a múlt évben tette volt, bár aránylag igen magas árakon, nagyobb mennyiségű, mintegy 5000 láda, tehát mintegy 7,200,000 tojást vásárolt és helyezte el a hűtőraktárakban, hogy ezzel a készlettel legalább enyhítsen az őszi és téli tojásbajokon. Ezt a tojáskészletet szeptember óta heti részletekben a közönség élelmiszerárúsi üzem útján bocsátjuk áruba, emellett azonban a neveztetett üzem a lehetőséghez képest állandóan friss tojást is szerez be és azt a nyáron beszerzetttel együtt, megfelelő áron hozza forgalomba. Emellett az eljárás mellett a közönség üzem jelenleg ládánként körülbelül 80 koronával olcsóbb áron árusítja a tojást kicsinyben és lámpázott minőségben, mint amennyi a tojásnak nagyban piaci ára eredeti, tehát nem lámpázott áruért.

A főváros sürgetésére szeptemberben kiadott rendelettel a kormány a baromfitorjának Ausztriába és Németországba való szállítását szállítási igazolványhoz kötötte. Azt lehetett remélni, hogy ez az intézkedés utját vágja a forszírozott export-

nak és kényelmia a tojásárakat. Azonban épp az ellenkezője történt. A tojás ára a rendelet életbeléptetése óta 50 koronával drágult.

Tüzipa és a szén

A nagyközönség folyó 1916. évi május hónap 1-től jövő 1917. évi március hónap végéig terjedő tüzipaszükségletének biztosítása végett a folyó év tavaszán 88 fatermelővel 30.500 vagon tüzipa felszállítására erejéig megállapodást létesítettünk, amely szerint az illető termelők ezen mennyiségnek havonként 10%-át a fővárosi tüzipakereskedők (tüzipafavágók) útján a közönség rendelkezésére bocsátják. Október elejéig 9000 vagon van leszállítva. A hiányzó kvantum leszállítását megakasztotta a románok erdélyi betörése.

A főváros évi poroszszén szükséglete békeidőben 50.000 vagon. Tavaly kb. 40.000 vagon, harmadéve 38.000 vagon futott be. Az idén október 31-éig 32.534 vagon érkezett. A tavaszi és nyári érkezéseket megzavarták a nyár vége óta folytonos zárlatok. Még mintegy 25.000 vagon lekötött porosz szénet kellene Budapestre hozni, eddig azonban a forgalmi akadályok megakadályozták a porosz szén behozatalát. Ezenkívül anyagi kötelezettség nélküli megállapodásaink alapján naponként mintegy 45 vagon magyar fűtőszén beérkezésére számíthatunk, amiből kb. napi 20 vagon áll a piaci áron a tanács rendelkezésére szétosztás végett; a kiskereskedők ellátására irányuló szétosztás október 18-ka óta naponként folyik. Ingyen szén kiosztásra mintegy 120 vagon szénent rendel meg, illetőleg kis részben kapott a tanács, amelyet december 1-től kezdve a ker. közjótékonsági egyesületek útján a kerületi előjáróságok utalványára kívánunk kiosztani.

A szappan

Az elsőrendű életszükségleti cikkek folytonos dráguló folyamata közben észrevétlenül bár, de annál következetesebben drágult a szappan. Míg a háborúelőtti időben egy kg. közönséges mosószappan ára körülbelül 80 fillér volt, addig az immár hónapok óta 6—8 korona, sőt jelenleg már kilenc korona. Ilyen körülmények között a főváros felterjesztést intézett a kormányhoz, hogy a szappan kötelező minősége és ára országosan szabályoztassék, továbbá, hogy a szappan készítéséhez szükséges, a fővárosban található nyersanyagokat a város rekvirálhassa és az ez anyagokat feldolgozó ipari vállalatokat a szappan minőségének és árának megfelelő megállapítására kötelezhesse a város. A kormány egyik felterjesztést sem intézte el. A kormány csupán azt engedte meg, hogy a közraktárakban található 48 vagon szappan készletét a főváros lefoglalja.

Ácsorgás a boltok előtt

Az élelmiszerboltok előtt való ácsorgásról is megemlékezik a jelentés. Azt mondja, „a legfontosabb teendője az államhatalomnak az kell, hogy legyen, hogy egy a hatósági, mint a magánárúsi-tőhelyek megfelelő készletek és arányosan szétosztott mennyiségek felett rendelkezzenek, továbbá, hogy egyénenként és időszakonként vásárolható mennyiségek hatóságilag megállapíttassanak, mely utóbbira nézve a jegyrendszer nyújt megnyugtató módot. A főváros hatóságának eddig csupán a lisztre, a kenyérre, a babra, a rizsre és a két éven aluli gyermekeket, valamint a betegeket és aggodat megillető tejre van jegyrendszere. Az említett többi fontos cikkre, főleg a zsirra és a cukorra még ez idő szerint nincsen, holott a főváros ezen cikkeknek jegyek ellenében leendő szétosztására nézve már tett előterjesztést a kormánynak. És amint a jegyekhez kötött élelmiszerárúsi tolongás, tülekedés, felállás nincsen, úgy azonnal meg fog szünni ez a többi cikkeknel is, ha azok árusítása hasonló módon lesz megszervezve. Ennek életbeléptetése azonban nem a fővároson múlik, mert a főváros a jegyrendszert ugyan megszervezheti, azonban készletek hiányában azt a saját felelősségére életbe nem léptetheti, vagy ha életbeléptetné, a baj lényegén nem segítene. Aminthogy Németországban és Ausztriában sincsen segítve a bajon, egyes olyan cikkeknel, amelyek ugyan jegyekhez vannak kötve, de ezek ellenében elegendő áru forgalomban nincsen.”

Ezek a legérdekesebb részletei a jelentésnek.

Művelőtagok

Járó és támasztógépek, egyenestartók, rugónélküli sérvkötők, műotópók stb. modern kivitelben készülnek

Orthopaedia

Részvénytársaságnál

Budapest, VI., Nagymező-utca 4. Telefon 11-89.

Gyors és individuális kiszolgálás.

A Kereskedelmi Bank tolvaja

Az ál-szolga meséje — Negyvennyolcezer koronás lopás

(A Világ tudósítójától.) Ma délelőtt detektívregénybe illő ravaszással kigondolt lopás történt. Egy fiatal suhanc, — kinek kilétét eddig nem tudták megállapítani — a Fürdő-utcában megszólította a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank Rákóczi-utí fiókjának egyik tisztviselőjét és szolgáját, a főintézet szolgájának mondotta magát és állítólag egy fő-tisztviselő utasítására átvette a bankszolgáltól pénzesztáskáját. A bankszolga és a tisztviselő hitelt adtak a szélhámos szavainak, aki a bank sapkáját viselte, átadták neki a pénzesztáskát, hogy azzal kísérje a tisztviselőt a fiókba. A Vilmos császár-utí közúti villamos megállója előtt az ál-szolga hirtelen belevegyült a tömegbe és eltűnt. Egész délután és éjjel nyomoztak a vakmerő lopásban a detektívek, eddig azonban nem tudtak nyomra akadni. Valószínűnek tartják, hogy a tolvaj a bank egyik elbocsátott tisztviselőjével együtt eszelte ki a lopást. A rendőrség több nyomot hajszol, több embert gyanúsítanak, akik ellen most igyekeznek összehordani az adatokat.

A vakmerő lopásról a következőkben számolunk be:

A lopás története

A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank Rákóczi-utí fiókjának főnöke ma délelőtt megbízta a bankfiók egyik tisztviselőjét, Léway Pált, hogy menjen a Fürdő-utcai központhba, ott váltson be negyvenhétézer koronás értékben tíz és huszonnégy ezresekre és vegyen át az értékpénztártól kilencszáz korona névértékben hadikölcsönkötvényt. A tisztviselő mellé adották a fiók egyik szolgáját: Vantulek Károlyt. Léway és Vantulek együtt mentek el a Fürdő-utcai főintézetbe, beváltották a negyvenhétézer koronát és átvették a kilencszáz korona névértékű hadikölcsönkötvényt. Négy száz korona értékben negyedik kibocsátású, 300 korona értékben első kibocsátású és 200 korona értékben második kibocsátású kötvényt kaptak az értékpénztártól.

A pénzt és az értékpapirokat Léway Pál tisztviselő vette át, elhelyezte a táskában s miután lezárta, átadta Vantulek Károly bankszolgának. A kulcsot természetesen magánál tartotta. Léway és Vantulek ezután együtt mentek végig a Fürdő-utcán a Vilmos császár-ut felé. A Nádor-utca sarkán egy hosszú, két kabátba öltözött, két sapkás, kis szőkebajszú fiatalember állította meg őket.

— Vantulek bácsi, — mondta léhelve, — jó, hogy utóllérttem. Erdei főellenőr ur szalajtott Vantulek bácsi után. Azt izeni, tessék azonnal bemenni hozzá a központhba. Vantulek bácsit áthelyezték a központhba és engem tettek a helyére. Amikor a főellenőr ur hallotta, hogy Vantulek bácsi benn van a bankban, azt mondta, vegyem át a szolgálatot a fiókban.

Vantulek átadta a pénzesztáskát a fiatalembernek és visszament a bank főintézetébe. Léway a fiúval folytatta útját a Vilmos császár-ut felé. A Fürdő-utca sarkán a fiú hirtelen megállott.

— Léway ur kérem, — szólott, — most jut eszembe, hogy kulcsaimat Erdei főellenőr urnál felejtettem. Vissza kell mennem értük!

Vissza akart fordulni, a tisztviselő azonban rászólt:

— Most iöjjön velem, majd azután elmehet a kulcsaiért.

A fiú szótlanul követte a Vilmos császár-ut tulsó oldalára, ahol a közúti megállóhelye van. Kisvártatva jött egy villamos, erre akartak felszállni. A megállónál, — déli idő volt, — sokan álltak és mindenki a villamos felé törtetett. Léway már a lépcsőn állt, amikor visszanezített, követi-e az ál-szolga. A fiatalember azonban sehol se volt. Míg Léway fel akart szállani a kocsira, valamerre eliramodott. A tisztviselő ijedten futkosott az utcák keresztezésén, a suhanc a táskával eltűnt.

Léway azonnal bement a főintézetbe, hogy jelentést tegyen az esetről. A kapuban beleütközött Vantulek neki és megemlékezett a lopásról, mert a